

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refuză. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

Remaniere ministerială.

Sibiu, 7 Martie n.

Evenimentul zilei e schimbarea făcută în personalul guvernului. Fostul ministru de comerț, *Hegedüs Sándor*, s'a retras de la postul avut, primind pentru serviciile aduse, în această calitate, coronei și statului, preafinala recunoștință și ordul coronei de fer clasa I., cu scutire de taxe, — ear' locul seu l-a ocupat *Horánsky Nándor*, fost president al partidului național de odinioară, unul dintr-eei mai de frunte membri ai actualului partid guvernamental.

Prin acest fapt, închiegarea între partidul liberal și partidul național, fuzioneate după venirea la putere a actualului prim-ministru *Széll*, a devenit perfectă în tota privința, pentru-că acum fracțiunea naționalistă e reprezentată în sinul partidului de la putere nu numai prin presidentul camerei, contele *Apponyi*, suflétul acestei fracțiuni, ci și prin al doilea fruntaș al partidului, *Horánsky*, intrat în guvern.

Schimbarea această, întâmplată în sinul guvernului, n'a surprins pe nimeni, pentru-că de mult se vorbea despre o apropiată demisionare a ministrului de comerț *Hegedüs*, și și mai de mult se vorbea despre o apropiată intrare în guvern a deputatului *Horánsky*, care multă vreme era privit ca fiitorul ministru de interne al Ungariei, resort pe care ministrul-president *Széll* îl ține, cum se știe, numai în mod interimar. Că acum nu la interne a fost chemat *Horánsky*, ci la resortul, între actualele împrejurări, mult mai important, al comerțului, — își are explicarea sa. *Horánsky* trece de mare bărbat de stat, de om cu rare și temeinice cunoștințe, provădit de la natură și cu un tact fin, însușire care n'ar trebui să i lipsescă nici una dintr-eei ce primese rolul important și greu de a fi consilieri ai Coronei.

Ținând în vedere acest fapt, avem dată și cheia schimbării întâmplată în sinul guvernului, și întâmplată înainte

de a fi fost discutat în parlament bugetul ministrului de comerț, pe care, amăsuraț usului de până acum, titularul care l'a compus și prezentat parlamentului avea să l'apere în fața reprezentanților țării.

Cheia nu pôte să fie alta, de cât greutatea născută în timpul din urmă în ceaaltă parte a monarhiei, cu privire la *reținerea pactului*, această chestie, care de ani de zile stă pusă la ordinea zilei, fără a pute fi rezolvată. Ministrul-president *Széll* a avut trebuința, pentru apărarea intereselor Ungariei, legate de rezultatul pertractărilor ce decurg încă în direcția această cu guvernul din Austria, de un tovarăș de muncă bine pregătit în tota privința, — și pe omul doririlor sale a creșut a' l' afla în persoana deputatului *Horánsky*.

Acăsta e importanța pe care o dă de altcum și organul ministrului comun de externe, ziariul *Fremdenblatt*, remanierei ministeriale întâmplată, accentuând în mod deosebit, că prin intrarea lui *Horánsky* în cabinetul ungar prim-ministrul *Széll* a voit să strângă și mai bine legăturile între vechiul partid liberal și partidul național, ca în fața unor evenimente neprevăzute, ce s'ar pute născă în Austria, guvernul ungar să se pôtă rezima pe o majoritate tare și compactă guvernamentală.

Ori-care ar fi însă motivul remanierii ministeriale, fapte, că guvernul s'a întărit în mod simțitoriu prin deschiderea unui teren mai larg de activitate pe sēma lui *Horánsky*, această capacitate rară parlamentară. Dacă însă și pe noul teren, pe care e chemat acum să muncescă, va rămâne *Horánsky* aceea ce a fost, — are să dovedescă viitorul. Pentru că mulți bărbați de stat, iluștri ca opoziționali, s'au dovedit a fi foarte nedibaci când au ajuns la putere. Dorim, ca la *Horánsky* să nu se dovedescă această. Și mai ales dorim, ca sub noul titular să încete șicanele cele multe ce trebuie să le îndure zilnic publicul, la postă și căi ferate, din motivul că funcționarii nu i cunosc limba.

Un răspuns

— D-lui C. Auner. —

de C. Erbiceanu.

(Urmare.)

Mai dau un catalog de nume de ale martirilor până în seculul al VI, spre a vă convinge înși-vă, din numirile ce pōrtă, că marea majoritate a lor au fost de gintă *Română* ori *Romanisati*, și că foarte puține nume sunt grece și barbare, Gotice, Dace ori Trace. Așa găsim:

1. Numiri latine: Maximinus, Acutionis, Vitus, Acutus, Tobias, Eugenda, Iecondus, Leonis, Ioannis, Gabrielus, Sionius Bretonianus, Sinerius, Sineretus, Rutilus, Rubius, Aeterius, Capitonis, Leonica sau Leunecula, Secundus, Sergius, Optatus, Maxima, Syla, Mamyea, Viricus, Bonignus, Cristus, Rufus, Patricius, Moderata, Romana, Secundus, Florentius, Germinianus, Saturnus, Maximus, Quintilianus, Florianus, Quirilus, Quindeus, Crispionus, Aquilinus, Victoris, Iulius, Martialis, Servalus, Quirinus ect. ect. Cred că ajung acestia spre a forma convingerea cuiva. Ei sunt sute conservați și de bună sēmă vor fi mii de mii în realitate, pentru-că în cele două mari persecuții din Dacia Traiană de sub Atanarich nu ni-s'a conservat de cât câte va nume, căci nimeni dintr-eei scriitori nu putea străbate pe atunci în aceste localități și a ne da relații despre numărul martirilor. Acești martiri citați sunt mai ales din partea drēptă a Dunării din orașele Axiopol, Istropol, Dorostor, Sirmiu și Tomi. 2. Am întâmpinat și martiri cu nume grecești: ca Hermentis, Timontheus, Anastasius, Niceta, Giorgius, Antigonius, Efre-mus, Basileus, Eugenius etc. etc. 3. Deasemenea și numiri de origine străină ca: Artaxus, Herisus, Ratitis, Tatia, Rogat, Dandus, Danda, Sotrasi, Verca, Batusis, Arpila, Arbela, Hagna, Rhyia, Egatrace, Hescus, Sigetza, Suerila, Suimpla, Filga, Baridis, Dada, Colcorus, Soderia, Gotia, Speis, Spirus, etc. etc.

Ulfla știm că și-a răspândit predica în limbile grēcă, latină și gotă. Iată ce ne spune Auzențiu, ucenicul seu, despre Ulfla.

Eo ita praedicante et per Crisum cum dilectione Deo patri gratis agente, haec et his similia exequente, quadraginta annis in Episcopatu gloriose florens, apostolica gratia Graecam et Latinam et Gothicam linguam sine in-

termisione in una et sola ecclesia Christi predicavit.

Credem că sunt suficiente probele aduse contra aserțiunilor false ale d-lui Auner, că adevă noi Români am fi creștini abia dintr-eei anii 602—802. Judece acum ori-ce om imparțial și sper că se va pronunța cu tota convingerea, că a existat în totdeauna Creștini în Dacia Traiană, începând cel mult propagarea creștinismului în ea după jumătatea a doua a seculului al II al erei Creștine.

Acum să trecem la punctul al doilea.

Când și cât a stat Biserica Daciilor: Traiană și Aureliană, sub jurisdicțiunea Romei vechi?

Este fapt recunoscut de toți Canonistii, că până la proclamarea Creștinismului prin Marele Constantin, ca Religie a statului Roman, nu pôte fi vorba de o divisiune sigură recunoscută între Patriarchate, Metropolitane și chiar Episcopate, pentru-că această era imposibil din cauza situațiunei politice. Asemenea divisiuni, pe unde erau se țineau secrete, de tēma persecuțiilor. Imperiul Roman era ținut a-și apăra Religia lui în Stat și prin urmare Creștinismul fiind persecutat nu putea să-și desvōlce administrația sa ierarhică în mod oficial. Urmēză deci că numai în mod convențional, intern, recunoscut numai de către reprezentanții Creștinismului se pôte admite existența unei divisiuni de circumscripțiuni patriarchale. Când Creștinismul a fost proclamat ca Religie de Stat în Imperiul Roman, atunci Biserica în genere a admis, pentru administrarea ei, divisiunile civile din Imperiu. Așa a fost cu diecesele, așa cu subdivisiunile în Provinci etc. După aceste date sigure ne putem întreba, unde, sub ce jurisdicție cădea Biserica Coloniștilor lui Traian? Răspunsul este hotărîtor, conform situației bisericești creștine în genere. Biserica din Dacia Traiană în cei trei seculi primi n'a stat sub îngrijirea numai a unei biserici, ci a mai multora; sub nici o jurisdicție hotărîită însă. La sinodul al doilea ecumenic din Constantinopol la anul 381, prin Canonul III, se recunoșce că Constantinopolul este a doua Romă nouă și că Episcopul ei are prerogativele de onore într-eei Patriarhi, imediat după cel al Romei-vechi. Până atunci exista o mai estinsă libertate între biserici în răspândirea și lățirea creștinismului, ce se făcea de ori-ce biserică parțială, prin predicatorii ori apostolii ei. Așa sf. Marele Vasile în epistola 165

FOIȘORĂ

Insemnătatea unei rugăciuni.

de

Ioan Romoșan.

(Urmare și fine).

Și tocmai timpul nostru e acela, în care tinerimea cu o nesocotită înspăimântătoare se aruncă în acel curent bolnăvicios, care mai curând sau mai târziu îi cauzează *mōrtea morală*, o debilită întru atât, în cât nu mai e aptă a suporta cu fruntea ridicată necazurile vieții.

Și în ce aflăm oare cauza acestei ruine? În puțină religiozitate.

Și cine pōrtă vina, că generațiile tinere nu sunt religioase, că vorbesc cu dispreț despre sfințele sfinților? Pe lângă multe alte împrejurări — preoțimea. Ea e cauza, că ireligiozitatea, neinteresarea față de cele sfinte se perpetuă la unii până la bătrânețe; așa în cât atunci nici cel mai harnic preot, nici cel mai infocat apostol al lui Christos nu e în stare să i aducă pe astfel de omeni la cunoștința adevărului. Dacă clerul nostru pre-

tutindena s'ar îngriji de creșterea religioasă a tinerelor mlădițe, sigur că acestea ajunse la vērștă, nu s'ar face „pocăiți”, ar fi religioși și în spiritul acesta al adevăratei religiozități și-ar crește și copiii.

Rezultatul la care ar ajunge un preot harnic în decurs de 20—30 de ani la cei adulți, pe lângă o muncă încordată se pôte secera la tinerele mlădițe în decurs de 6—7 ani, învățându-i fel și fel de rugăciuni, de cari biserica noastră s'a îngrijit pentru toate ocaziunile și trebuințele; arătând totodată și însemnătatea și puterea mângăitoare a acestora și făcându-i binecunoscuți cu această dogmă a bisericești noastre, care se bazează pe învățăturile genuine ale lui Christos.

Când zicem *sfințe cercetează și vindecă neputințele noastre* dovedim că suntem conștii de împrejurarea, că puterile noastre atât spirituale cât și fizice sunt mărginite. Mărginirea puterilor noastre se observă atât în știință, cât și în lucrurile de toate zilele. Socrates însuși, unul dintr-eei mai aleși filosofi, zicea: „Știu bine, că nu știu nimic”. Darwinismul tot această ni-o documentează. Se vede că providința ni-a prefăcut pînta, până la carea avem să ajungem și aci a pus zidul

chinez, peste care a străbăte ne este cu neputință.

În lucrurile noastre de toate zilele încă avem lipsă de ajutorul lui D-zeu, pe care țēranul, conform învățăturilor creștine, îl și învōcă la toate lucrările sale.

Ne rugăm, ca D-zeu să ne lumineze mintea, spre a ne pute ajuta în viața această, spre a pute cunoșce calea adevărului.

Avēnd rugăciunea, care după cum zice Ioan Damaschin este o îndreptare a inimii către D-zeu, o ridicare a sufletului spre D-zeu și totodată o revocare în memorie a celor mai esențiale chestii de credință, cum e de ex. și rugăciunea de față — o importanță, un rol așa de însemnat în viața omenească: ce datorințe ni-se impun oare față de ea? Să o cultivăm. Cei adulți să ne aprofundăm în ea, să o rostim din inimă curată și adevărată, căci atunci toate necazurile vieții trec ca niște valuri și noi rămānem integri. Să nu ne îndeplinim rugăciunile ca fariseul îngâmfat, să nu fim morminte spoite, căci răsplata ne va fi osānda. Cel ce nu se va ruga din inimă, își bate joc de D-zeu, îi desprețuește atotputernicia, zice Marele Vasile. Ear' cei cari au să crească poporul în privința religioasă să-și îndeplinească cu scumpătate datorința cu

privire la rugăciune, ca să vadă cu ochii în-dreptarea, mântuirea turmei păstorite de ei. Să se îngrijescă de perseverarea credincioșilor în această direcțiune salutară, căci numai acel popor, care se pōrtă conform învățăturilor mântuitoare, înflorește în cultură, prosperēză în starea materială; numai acelui popor îi recunoșce popōrele contemporane dreptul de existență; singur pe acel popor îl așteptă un viitor strălucit.

Mai ales noi să ne îngrijim de o atare creștere a poporului, al cărui viitoriu l'a profețit veselul Alexandri, când a zis: „menirea lui e înainte”, și atunci putem fi convinși și desupra realizarea cuvintelor Mântuitorului: „Rugându-vă credeți, că vi-se va da și va fi vouă”.

Vorbe înțelepte.

Pentru a pute suferi toate greutățile vieții, trebuie să se deprindă omul de timpuriu a se mulțami cu puțin, și să se îndeletnicescă și cu vecinica nestabilitate a lucrurilor pămāntesci.

A nu ști suferi sērăcia e lucru de rușine; dar' a nu o ști goni prin muncă, e lucru și mai de rușine.

zice cătră Asholiu Episcopul de Tesalonic, referitor la predica acestuia la popoarele din Dacia: „Bucurie multă ni-a pricinuit nouă, nu numai pentru că tu ești de felul acesta, precum te prezintă mărturia tuturor, dar și pentru că bunurile în tine sunt fala Patriei noastre, căci precum o ramură frumos înflorită, din rădăcină pornind îmbelșugată, așa și tu ai umplut de fructe spirituale pământul vecin. În cât pe drept Patria noastră se veseleşte de vlăstările ei proprii. Și când ai îndurat luptele pentru credință, ai mărit pre Dumnezeu, auzind noi că s-au păstrat în tine buna climă a părinților”. Aicea sf. Vasile, în secolul al IV., laudă zelul lui Asholiu pentru predica creștinismului, de-și sf. Vasile era din Cesaria Capadociei (Asia); ear' Asholiu Episcop în Tesalonic. Acest sf. Episcop se ocupa mult de starea bisericească din Dacia, de sigur pentru-că în ea erau mulți creștini Capadocieni, sclăviți de Goți din patria lor și aduși în Dacia, cum am văzut. Acest loc se înțelege mai bine dacă-l comparăm cu următoarea pericopă din Epistola Bisericei Gotice trimisă Bisericei din Cesaria Capadociei... „Apoi scoțându-l (pe martirul Sava) din apă ucigătorii l-au lăsat neîngropat și s-au dus, dar nici căne, nici alta careva fiară nu l-au atins, ci de mâinile fraților s'a ridicat și s-au îngropat rămășițele, ceea ce Iunius Soranus, preastrălucitul Duce al Scythiei (Dobrogei) cinstind pre Dumnezeu, a trimis omeni credincioși și l-au strămutat din pământul barbar în cel al Romanilor și hărăzindu-l Patriei lui dar de cinste și fruct glorios al credinței, și l'a trimis în Capadocia la noi cinstitorii de Dumnezeu... apoi adauge la urmă: „amintiți-vă de frații din depărtare (din Dacia Traiană), ca în totă Biserica Universală și apostolică să se săvârșescă bucurie...”. Astfel se constată că Biserica din Capadocia se îngrija de bunăstarea religioasă a Bisericei din Dacia, persecutată de Atanarich gotul. Intr-o altă Epistolă tot a Sf. Marelui Vasile și tot cătră Asholiu cetim într-o altă: „Dar' cu toate acestea sufletele noastre au revenit la acea veche fericire, fiind-că ni-au sosit scrisori din pământ depărtat (Dacia), înflorite cu frumuseța iubirii, și ni-au adus nouă mărtir dintr-o barbarie de dincolo de Dunăre, predicându-se prin el curățenia credinței, ce se mărturisește acolo...”. Sf. Ión Chrisostom în Epistola cătră Olimpiada sora sa, ȳice: Vă rog, ca aceea ce vă voui spune să nu treceți cu vederea, ci să arăți mare îngrijire despre acestea. Mi-au vestit mie monachii Marsi—Goții, unde totdeauna se ascundea Episcopul Serapion, anunțându-mi Diaconul Moduaru, că Unila (Ulfila) renumitul acela Episcop, pe care l'am hirotonit mai înainte și s'a întors în Goția (Dacia Traiană), multe și mari lucruri săvârșind, a răposat. Și a venit aducând scrisori de la Regele Goților, cerend ca să li-se trimită lor Episcop. Deci fiind că nu ved nimic alt, respectiv de ruinarea amenințătoare se contribuie la îndreptare de cât îngrijirea și amănarea. Pentru-că nici le este cu putință a veni acum la Bosfor, nici la părțile acelea. Prepară-i dar' să se amâne lucrul (alegerii Episcopului), pentru Iarnă, însă nu trece ușor cu vederea acesta...”. Din dovețile aduse rezultă decisiv că Biserica Daciilor era ajutată și administrată și de orientali, cari făceau hirotoniile în ea, pentru cuvântul că nu erau pe atunci determinate circumscriptiile Patriarhale. Mai cunoscem că Sirmiu era un centru însemnat bisericesc și că acolo sub Constantin au avut loc două sinode semi-ariane, la 350 și 351. Apoi știm că stăramându-se de Huni acest oraș, s'a stabilit acea autoritate tocmai în Tesalonic. Metropoliții și Episcopii Bisericei Daciilor au participat mai la toate sinodele Ecumenice și la multe locale, mai ales la Sardica și Sirmiu. Nu cunoscem nici o îngrijire particulară din partea Bisericei Romei vechi asupra Bisericei Daciei Traiane, nici hirotonii săvârșite, nici serii de Episcopi ori Metropoliți numiți de acolo, nici alte dispoziții canonice; din contră, din partea Bisericeilor Orientale avem destule dovești în această cestiune. Că atunci limba locuitorilor, mai ales a Colonistilor, era limba oficială cea latină, acesta-i adevărat, ba noi susținem încă că în Biserica Daciilor ritualul se servise în limba latină, pentru-că populația pe atunci numai această limbă o înțelegea. Auxentiu, cum am văzut, ne spune hotărîtor că Ulfila și deci și cei după dînsul au predicat în diferite limbi, latină, greacă și gotă. Acesta-i

o realitate. Mai însemnă acesta, că predicatorii preonunțau învățăturile credinței creștine popoarelor în limba aceloră, adică se acomodau trebuinței poporului. (Va urma).

Din dietă.

— Vorbirea deputatului Teodor Fașie —

Rostită în ședința din 24 Februarie.

(Urmare.)

Fașie: On. casă! Consider ca semn de slăbiciune, că din st. parte de dincolo, unde ar pusti cu foc și fer totul ce nu e magiar, acum, în secolul douăzeci, și când statistica arată scădemînt în numărul Românilor, se vorbește de romanisare. Nu mă pot apoi reține, ca relativ la marele șovinism al Dlu deputat Babó Mihály să nu aduc un exemplu. Cunoșc un jude ungur, care în afaceri sumare și de altă natură distribuite lui, când s'ermana parte interesată română într-un biroul sau dând binețe umilite, îi striga nu tocmai cu voce blândă: „Aici e judecătoria ungurească; aici nu e permis a vorbi altcum, de cât ungurește!” Acest jude ungur a venit apoi la convingerea, că totuși nu e corect să pretinzi de la ore-cine lucruri ce respectiv nu le poți împlini, și voind, ca poporul să nu fie îngreunat deosebi încă și cu cheltuielile tălmăcirii, renunțând la șovinismul său s'a pus și a învățat românește, și acum, cu ajutorul limbei latine, nu mai are lipsă de tălmăciu. Asemenea lucruri s'ar pute face încă multe.

Dați-mi voie, on. casă, ca fără nici o intenție de a ofensa pe cineva să dau expresiune convingerii mele, că nu țin a fi în concordanță cu bunăcuviința publică, cu bunăcuviința socială, ca aici în parlamentul magiar din st. parte de dincolo să se zică despre ministrul-president ungur că e șef-magistru de dans. (Mișcare animată și ilaritate în stînga estremă).

Ministrul president Széll Kálmán: Cine a zis?

Fașie: Ear' despre ministrul de finanțe au zis că prezintă țerii bilanț fals. (Mișcare în dreapta.)

Nessi Pál: D'apoi așa lucru grozav e acesta?

Fașie: Conform modestei mele noțiuni despre cuviința socială și conform gustului meu, da. (Aprobări animate în dreapta. Mișcare în stînga și stînga estremă).

Fașie: Aci îmi vine a minte o întâmplare, esperiată în cursul carierei mele publice. În 1864 fiind juratul protopretorului din Beinș, principalul meu mă esmisesa comisariu al pe atunci mai esistentei bresle a ciobotarilor (țeh). Când brésă ciobotarilor din Beinș sloboția câte o calfă, magistrul breslei dădea noului calfă, în prezența adunării breslei, următoarea poruncă: „Ascultă fiule, aci în prezența comisariului breslei și în a domnilor antisti ai nobilei bresle îți dau porunca următoare: pe stradă să dai tuturor binețe, să nu chiești, și să dai cinste tuturor cărora li-se cuvine”.

E obicei în st. parte de dincolo să se pună, că dlor au studiat cestiunea de naționalități, că o cunosc; cei cari susțin însă acesta, nu știu rsmănesc. Ear' firea naționalităților și postulatele lor, un om care nu pricepe graiul acelor naționalități nu o poate cunosc; căci din cărți și din gazete nu se poate studia această cestiune. S'a tras apoi în discuție, din partea st. părți de dincolo „Albina” și celelalte institute de bani ale Românilor, imputându-li-se că lucrează în direcție antipatriotică, că nimicesc elementul magiar. (Strigăte în stînga estremă: E drept!) Eu, rogu-vă, nu sunt nici acționar al acestor institute de bani și nici nu stau în nici un fel de legătură cu ele, și nu voesc nici să le fiu apărător; mănecând însă din respectul cătră legile patriei mele și din firma convingere juridică a mea eu sunt de părerea, că după ce existența acestor institute financiare românești se bazează pe lege și nu fac alt-ceva decât ceea-ce fac și celelalte institute de bani: dau la lege pe datorații cari nu plătesc, compără moșiile dacă interesele lor așa le dictează, și dacă st. parte de dincolo e de părerea că în această procedură subversivă ilegalitate, eu trag la îndoială acea parere, pentru-că banul n'are naționalitate.

Barta Ödön: Da de nu! Aia au!

Fașie: Banul se adună la cei cari îl câștigă și rămâne la cei cari știu să-l păstreze. De aceea eu zic, că st. parte de dincolo în loc de ponosuri asupra acestor institute de bani, mai bucuos să lucreze într-acolo, ca și celelalte institute de bani să-și împlinescă datorința în interesul Magiarilor, cum o fac aceste institute românești în interesul Românilor.

Barta Ödön: Asta apoi e adevărat! Aici el are drept!

Fașie: Și se nu cedeze institutelor financiare românești atacurile pe cari pot să le facă însele. Și dacă aflați ceva de reprobare apoi modestul meu sentiment constituțional îmi spune că astfel de reprobe să poțiți să le păstrați pentru banca din Șopron și cea din Odorheul secucesc. (Va urma.)

„ALBINA.”

În 22 Martie n. 1902 se va ține a douăzeci-și-noua adunare generală ordinară a societății anonime „Albina”, institut de credit și de economii în Sibiu. Cu ocaziunea aceasta vor fi supuse aprecierii acționarilor următoarele două rapoarte:

Anul expirat 1901 în general a fost un slab an economic, cu toate acestea fiindcă capitalul condamnat la stagnare a fost ieftin, pentru institutele cari se ocupă emnamente cu acordarea de împrumuturi la micii proprietari, cum este și al nostru, din punct de vedere lucrativ a fost mai bun decât mediocru.

Precum Vă veți convinge din tabloul comparativ care urmează, afacerile noastre s'au dezvoltat în mod îmbucurător în toți ramii de operațiune.

Cursul efectelor a început a se urca, și astfel la efecte unde în doi ani anteriori am avut tot pierderi de curs, am avut în anul expirat un profit de K 24,819-80 fil., care a intrat la fondul special de rezervă.

Dubișe am amortizat din fondul special de rezervă K 33,409-07 fil. și fondul, carele cu dotațiunea din anul trecut era de K 72,026-02 fil. totuși s'a urcat din resursele proprii la K. 85,526-94 fil.

Încă în Iulie 1899 am întreprins pașii necesari pentru-ca scrisurile noastre fonciare să fie admise drept cauțiune la întreprinderile publice și să se poată lombarda la banca austro-ungară. Cererea avea să se rezolve întâiu la ministerul reg. ung. de comerț, unde însă numai cu finea anului expirat s'a rezolvat astfel, că prin circularul Nr. 6604 pres. din 30 Dec. 1901 s'au publicat și scrisurile noastre fonciare într-o acele efecte, cari se pot primi drept cauțiune la toate întreprinderile publice și altfel de obligăminte față de stat, (arândășii, liferanții și antreprenorii).

Obținut odată acest succes îmbucurător, vom continua pașii necesari, la banca austro-ungară și la autoritățile militare, ca și de la acelea să obținem facultatea de lombardibilitate și de cauțiune militară.

După ordinea vechimei, în ziua adunării generale expiră mandatul de membru în direcțiunea institutului al domnilor Ioan Popa și Dr. Iancu Meșianu, ale căror locuri se vor îndeplini prin alegere pe un period nou de 6 ani.

În sensul §-lui 36 din statute membrii ieșiți sunt realegibili.

După acestea Vă prezentăm tabloul comparativ al operațiunilor principale precum urmază:

Depunerile: Cu finea anului 1900 erau la institut 8,218 depuneri în sumă de K 10,453,782-78 — cu 31 Decembrie 1901 8,013 cu K 11,092,300-52, — cu K 638,517-74 fil. mai mult de cât în anul precedent.

Escomptul de cambii: Starea prototoliului cu finea anului 1900 era de 19,102 cambii în valoare de K 6,618,009-13 — cu finea anului 1901 de 19,365 în valoare de K 7,241,846-40; față de anul precedent mai mult cu 623,837-27 fil.

Credit personal țărănesc: Starea lor cu finea anului 1900 era 11,546 obligațiuni în suma de K 1,641,955-80 — cu 31 Decembrie 1901 11,628 în suma de K 1,695,556-60, — cu K 53,600-80 fil. mai mult de cât în anul precedent.

Imprumuturi hipotecare: Imprumuturile pe hipotecă au stat la finea an. 1900 din 3,473 oblig. în suma de K 5,060,962-57; în 31 Decembrie 1901 3,535 în suma de K 5,149,122-01, — o creștere de K 88,159-44 fil. față de anul precedent.

Aceste pretensiuni sunt asigurate prin hipotecă de un areal preste tot de 106,096 jugere 770 stângini □ în valoare de K 19,489,027-52 fil.

Credite cambiale cu acoperire hipotecară: Starea cu finea anului 1900 a fost de 775 împrumuturi în sumă de K 1,660,959-42; cu 31 Decembrie 1901 au fost 825 împrumuturi în sumă de K 1,910,719 — față de anul precedent o creștere de K 249,759-58 fil.

Credite de Cont-Curent: Starea acestui ram a fost cu finea anului 1900 de K 640,475-95; cu finea an. 1901 K 1,041,220-86 mai mult cu K 400,744-91 fil. față de anul precedent.

Imprumuturi pe efecte publice (lombard): Starea cu 31 Decembrie 1900 a fost de 149, împrumuturi de K 158,806-50; la finea anului 1901 a fost de 134 împrumuturi, de K 149,002-40; față de anul precedent mai puțin cu K 9,804-10 fil.

Scrisuri fonciare cu 5%: Cu 31 Decembrie 1900 au fost în circulațiune în valoare de K 4,838,000 —; cu 31 Decembrie în valoare de K 5,019,500 —; O creștere de K 181,500 — fil. față de anul precedent.

Mișcarea cassei:

Intrate, la centrală K 23,686,276-82 Intrate la sucursală K 8,401,218-56, suma intratelor K 32,087,495-38.

Esite la centrală K 23,662,695-08, Esite la sucursală K 8,394,890-35, suma esitelor K 32,047,585-43.

Total K 64,145,080-81.

Revirementul în giro-conto al bancei austro-ungare a fost anul expirat de K 21,083,587-56, ear' revirementul prima-notei a fost de K 37,759,264-14.

Din bilanțul general al anului 1901 rezultă că:

Suma activelor institutului este cu K 1,331,250-95 mai mare, ear' suma venitului brut cu K 11,949-97 mai mică decât în anul premergătoriu.

Subtrăgînd din venitul brut al anului de K 1,192,492-30 totalul ieșirilor cu K 933,953-19, rezultă un profit net al anului de K 258,539-11, (cu K 5,878-11 mai mare decât în anul precedent.)

La acest rezultat filiala noastră din Brașov a contribuit cu K 49,813-36 fil.

Fondul de pensuni al funcționarilor, care în cursul anului a avut erogațiuni de K. 10,064-22 de asemenea a crescut cu K 31,585-07, ajungînd la suma de K 352,991-77 fileri.

Distribuirea profitului net.

Relativ la distribuirea profitului net de K 258,539-11 ne luăm voe a face următoarea propunere:

- I. Să se dea acționarilor dividendă de 5% provădută în §. 62 din statute după capitalul social de K 1.200,000 K 60,000 —
- II. Restul de K 198,539-11 să se împartă cum urmază:
1. 18% tantiemă statutară (§ 62, b, c, d, e, f,) membrii direcțiunii, comitetului de supraveghiere și funcționarilor institutului K 35,737-20
2. Remunerațiune funcționarilor fără drept de tantiemă și servitorilor K 2,050 —
3. Pentru scopuri de binefacere K 13,500 —
4. Fondului de pensuni al funcționarilor K 16,000 —
5. Fondului special de rezervă K 23,251-91
6. Supradividendă acționarilor K 108,000 —

Primită această propunere, dividendă anului 1901 va fi tot ca în anul precedent de K 28 de acție și se poate ridica imediat după adunarea generală.

Fondul special de rezervă va fi de 108,778-85 fil.

Fondul de pensuni al funcționarilor de K 368.991-77 fil.

Terminând Vă prezentăm rațiociniul cu toate conturile sale, rugându-Vă, ca după ce veți fi ascultat și raportul comitetului de supraveghiere să binevoiți:

1. a aproba bilanțul încheiat cu 31 Decembrie 1901 și a da direcțiunii și comitetului de supraveghiere absolutoriu pentru gestiunea lor pe anul expirat;
2. a primi propunerea noastră cu privire la distribuirea profitului net.
3. a distribui suma destinată pentru scopuri culturale și de binefacere;
4. a fixa prețul marcelor de prezență pe anul curent;
5. a alege 2 membri în direcțiune cu mandat pe 6 ani.

Din ședința direcțiunii, ținută la 17 Febr. 1902.

Iosif St. Șulufu m. p. Cosma m. p.
președinte dir. executiv

II. Raportul Comitetului de supraveghiere.

Subsemnatul comitet de supraveghiere în ședința noastră din 12 și 13 Februarie a. c. am censurat încheierea anuală a conturilor institutului de credit și de economii „Albina” și am examinat bilanțul și contul de profit și pierdere pentru anul de gestiune 1901. Pe toate acestea le-am aflat în consonanță cu cărțile de contabilitate, principale și auxiliare, ale societății. Profitul arătat este real.

În urmare ne luăm voia a propune onoratei adunări generale, ca:

1. să apröbe bilanțul anului 1901, prezentat de direcțiunea institutului, și să dea acesteia absolutoriul cuvenit;
 2. să accepte propunerea direcțiunii referitoare la împărțirea profitului net de K 258,539-11, corespunzând ea dispozițiilor statutare și ținând cont de trebuințele actuale.
- În fine Onorata adunare generală este rugată a da pentru anul 1901 absolutoriu și subscrisului comitet de supraveghiere.

Sibiu, în 22 Februarie 1902.

Comitetul de supraveghiere:

Dr. Ilarion Pușcariu m. p.
Dr. Eusebiu Roșca m. p. Dr. Ilie Beu m. p.
Nicolau Penciu m. p. Ioan Crețu m. p.

NOUTĂȚI

M. S. în Timișoara. La vară M. S. împăratul și rege Francisc Iosif I. va merge la Timișoara, ca să asiste la inaugurarea noului edificiu al școlii de cadeti. Comanda garnizonei a și început deja pregătirile de primire.

Din tragediile vieții. Carol Hubatka, primcolaboratorul ziariului „Reichswehr”, împreună cu soție-sa, s'au sinucis Marți, în locuința lor din Viena. Hubatka până la 1892 a fost oficer de marină; atunci însă a cuitat și s'a făcut publicist. Hubatka avea în Boemia fabrică de grafit, care însă în loc de câștig i-a mistuit averea și l'a săracit. Marți creditorii i-au executat mobilele, ceea-ce l'a amărit așa de mult, că s'a sinucis, împreună cu soție-sa.

In ocele de cărbuni de la Doman (lângă Reșița) s'a întâmplat Luni noaptea explozie de gaz, pe urma căreia un strat de cărbuni în grosime de șezeci metri s'a prăbușit și a astupat sub el pe lucrătorii din ocnă. Afară de trei inși ceilalți au fost scoși vii.

Decapitat de acetilen. Casina lucrătorilor unei fabrici de lângă Budapesta fiind luminată cu acetilen, mecanicul Vidacovici și-a făcut Marți de lucru în jurul mașinării instalate în pivniță. Din cauze până acum necunoscute acetilenul a explodat și a sbrătorit departe de trunchiul capul mecanicului. Când cei din casină au mers să cerce de cauza detunăturii, au dat de cadavrul trunchiat al nenorocitului.

Teleautograful. Marți s'au făcut pe linia telegrafică Paris-Lyon experimente cu teleautograful, noua invenție a inginerului francez Ritchie, prin care se poate telegrafa scrisoarea autografă. Experimentele au dat rezultat splendid. Numai o singură scădere s'a constatat, care însă ușor poate fi delaturată. Aname, scrisoarea însă cam tremurată; samănă însă perfect cu originalul.

Di Ioan Cristea, compactorul Tipografiei archidiecezane, își va serba în 10 Martie 1902 jubileul de 40 de ani ca măestru. Meseria a învățat-o pe spelele nemuritorului Andrei baron de Șaguna.

„Lugojana” de T. Popoviciu — sau „cântec bănățenesc” de I. Mateiu?? Referitor la răspunsul cel-dă dl T. Popoviciu în Nrul 19 din 1-a curentei în „Telegraful Român” la clarificarea d'nei Candid Popa dirigentul corului „Reuniunii sodalilor români” din Sibiu, cu privire la cântecul din chestiune vin a-i riposta următoarele:

Dintre șirele publicate de dl Popoviciu reiese, că eu aș fi un plagiator al cântecului „Lugojana” (compoziția d-lui) și al cântecului „Pe la poartă” de G. Dima, și că mi-le-aș fi atribuit drept compoziții ale mele. Mai întâi observ că dl T. Popoviciu confundă noțiunea compoziție, cu „prelucrare, arangiamment și armonizare, când se pretinde a fi și compozitor și prelucrător al cântecului popular „Lugojana”.

Declar solemn, că acesta melodie mie mi-a comunicat-o dl Candid Popa, înaintea căruia am armonizat-o, și nu am cunoscut mai înainte nici melodia nici arangiammentul. Ajungând lucrul până pe calea publicității, m'am interesat și am aflat cântecul de curând scris la un elev al seminarului „Andreian” și armonizat (prelucrat, cum zice dl Popoviciu), de d-lui.

Referitor la cântecul „Pe la Poartă”, pe care dl G. Dima l'a armonizat pentru cor mixt, eu l'am armonizat pentru cor bărbătesc, și numai la cererea dlui Candid Popa l'am arangiat pentru cor mixt într'un stil simplu și ușor, pe când dl G. Dima a făcut din el o compoziție, pot zice clasică, care însă din cauza contrapunctului sincopat, care joacă un rol însemnat în tot decursul piesei, întimpină greutăți în executare, încât nu o poate cânta ori și ce cor. Mai constat că dl T. Popoviciu are cântecul scris în măsură de $\frac{3}{4}$ și eu în măsură de $\frac{3}{4}$. Dl G. Dima are compoziția scrisă tot în măsură de $\frac{3}{4}$, ear' eu în măsură de $\frac{3}{8}$. Mai observ, că sunt teme lucrate de zeci de inși și fie-care în felul său a lucrat-o. Mie s'nu-mi fie permis deci a-mi da părerea asupra unei teme și s'eu lucrez din punctul meu de vedere?? Ioan Mateiu abs. de conserv. și al școlii de musica bis. orientală.

Din public. *)

Mulțămită publică.

Cu ocaziunea balului arangiat de „Reuniunea femeilor române din Sibiu” în 25 Februarie a. c. au binevoit a suprasolvi:

Un mecenat 235. cor., Un alt Mecenant 100 cor., Esc. Sa Ioan Metianu 14 cor., Dl Dr. Alexandru Mocsonyi 10 cor., Dl Dr. Ilarion Pușcariu 7 cor., Dl Gustav Thalman 7 cor., Dl Partenie Cosma 6 cor., Dl Dr. Iosif Gall 20 cor., Dl Ioan Papiu 6 cor., Dl Vasile Stănescu 10 cor., Dna Ioana Moldovan 20 cor., Dna E. Heldenberg 4 cor., Dșora A. P. Istade 6 cor., Dl Mateiu Voileanu 10 cor., Dl Dr. Nicolau Oncu 5 cor., Dl Alexandru Lebu 10 cor., Dl Dr. Eusebie R. Roșca 7 cor., Dl Ioan de Preda 7 cor., Dșora Nina Dunca de Sajó 4 cor., Dl Dr. Hermann Süßmann 6 cor., Dl P. Streulea 6 cor., Dl C. Nedelkovits, 6 cor., Dl Iul. Wermecher 7 cor., Dl Dr. Octavian Russu 10 cor., Dl Dr. Victor Poruțiu 7 cor., Dșora Stef. Moga 4 cor., Dl Gustav Maetz 4 cor., Dl N. Nadasdy 10 cor., Dl H. Eder 7 cor., Dl Dr. Ioan de Vaida-Voevod 17 cor., Dl Dr. Nicolau Comșa 4 cor., Dșora Elena Petrașcu 10 cor., Dl Nicolau Ivan 4 cor., Dl Dr. Pompiliu Isacu 10 cor., Dl Dr. Amos Frâncu 8 cor., Dl Virgil Popovici 8 corone.

Comitetul reuniunii își împlinesce numai o datorință aducând mulțămită publică tuturor marinimoșilor suprasolvenți.

Nu mai puțin dator se simte comitetul a mulțămii domnilor aranjatori, cari au dezvoltat mult zel întru reușita balului, și firmelor Iul. Wermecher, R. Krassovsky și C. Nedelkovits, cari cu cea mai maro prevenire au pus la dispoziție un număr considerabil de covor pentru decorarea salei de dans.

Din ședința comitetului „Reuniunii femeilor române din Sibiu”, ținută în 1 Martie 1902.

Maria Cosma Dr. Beu
presidentă secretar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica acesta Redacția nu primește răspunderea.

Posta redacțiunii.

Mercurea. În numărul viitoriu. Am fost prea îngrădățiți cu material urgent.

Buzd. Nu este us a se comunica autorul. O întimpinare scurtă și obiectivă publicăm însă, dacă crezi că poți proba contrariul.

„ARDELEANA”

institut de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie.

Raportul Direcțiunii.

Ororabilă adunare generală!

Venind a Vă raporta despre al XVI-lea an de gestiune, adică anul 1901, cu mult și sincer regret Vă aducem la cunoștință, că directorul nostru executiv Dr. Ioan Mihu, în decursul anului a renunțat la postul purtat fără întrerupere de la fondarea institutului nostru, urmată la anul 1885.

Meritele ce și-le-a câștigat primul nostru director executiv pentru înțelegerea și conducerea înțeleaptă a „Ardeleniei”, la starea sa de astăzi, nu au trebuință de a fi îndeosebi expuse la acest loc, pentru-că sunt prea bine cunoscute domnilor acționari și publicului nostru.

Drept aceea ne mărginim a Vă comunica, că urmând sentimentelor noastre de iubire și recunoștință și fiind prea convinși, că ne aflăm în perfectă consonanță cu vederile D-Văstre, am decis din acel prilej:

- a) a vota fostului director executiv mulțămită protocolară pentru serviciile prestate institutului;
- b) a procura și a așeza în sala Direcțiunii tabloul seu;
- c) a compune, pe baza actelor oficiose ce se află în arhiva noastră, istoricul institutului pe acel timp, cât a stat sub conducerea sa.

Totodată Vă comunicăm, că fostul director Dr. Ioan Mihu, nu și-a desfășurat legăturile sale cu institutul, rămânând și mai departe membru în direcțiune și președinte al aceleia.

În postul de director, devenit vacant, cu votul unanim al direcțiunii am ales pe Dr. Aurel Vlad, până aci avocat în Deva, care la 1 Novembre 1901 și-a și ocupat postul.

Trecând la expunerea operațiunilor și rezultatelor obținute în anul expirat, Vă raportăm, că institutul nostru și în acest an a continuat dezvoltarea sa progresivă din trecut, ceea-ce evident reiese din cifrele Bilanțului, încheiat la finea anului cu rigorea obicinuită și până acum.

Activele institutului s'au încheiat cu cor. 3,519.738-45, au crescut deci cu cor. 142.779-28; fondurile proprii ale acționarilor fac cor. 848.665-69, deci cu cor. 34.047-68 mai mult în raport cu trecutul și reprezintă peste 24% a activelor și peste 42% a depunerilor totale; stocul efectelor publice ce le avem, s'a înmulțit cu cor. 5550 și a ajuns cifra de cor. 145.379-15; venitul brut a crescut cu cor. 35.431-16, ear' profitul curat cu cor. 9283-13. Imprumuturile acordate de institut s'au ridicat cu cor. 70.933-45, ear' investirea în întreprinderea electrică R. Kaess, este mai mare cu cor. 75.670-06.

Singur ramul depunerilor ne arată un regres de cor. 54.306-22 față cu anul premers, din care cauză am și usat în acest an în măsură mai mare de creditul de reescompt, ce ne-a stat în abundență la dispoziție.

Regresul constat în ramul depunerilor se esplică însă în de-ajuns prin împrejurările speciale, create institutului prin un grup de acționari, cari în ajungerea scopului ce l'au urmat s'au încercat a ne face deosebite greutăți și nu odată s'au folosit de mijloce de luptă, cari sub alte împrejurări ar fi putut servi spre paguba și compromiterea institutului nostru, ear' în cele din urmă, fără lipsă vedită, au înființat un institut de concurență în piață, ridicându-și capitalele elocate la institut.

Dacă cu toate aceste efortări regretabile, institutului nostru și în acest an a dat înainte, ne place a crede, că încrederea majorității preponderante a acționarilor nostri și a publicului mare cunoscător a împrejurărilor locale, nu a slăbit întru nimica.

Stăruința noastră a fost și va fi: a ne arăta demni de această încredere.

Conduși de dorința a Vă prezenta un Bilanț cât se poate de real, am aflat a face următoarele abscieri și anume.

la pretensiuni dubioase	cor. 4334—;
la spese procesuale	„ 2850-09;
la realități	„ 1003-39 și în fine
la mobiliar	„ 920-45

Total: cor. 9107-93

În ce priveste împărțirea profitului curat de cor. 77.119-91, realizat în anul 1901, Vă prezentăm următorul proiect:

1. Pentru interese de 5% la 5000 acții	cor. 25.000—
2. „ fondul de rezervă	„ 2.609-91
3. „ tantiema membrilor în direcțiune	„ 4690—
4. „ comitetul de supraveghiere	„ 1042—
5. „ directorului executiv	„ 1042—
6. „ funcționarilor	„ 3126—
7. scopuri culturale și filantropice:	
a) ptru fondul „Reun. Econ.” cuota VII.	cor. 1000—
b) „ „ bis. gr.-or. din Feredeu	„ 100—
c) „ biserica gr.-or. din Gelmar	„ 100—
d) „ școala gr.-or. din Vaidei	„ 100—
e) „ „ „ Vinerea	„ 100—
f) „ societ. „Rom. Jună” din Viena	„ 100—
g) „ „ „ Petru Maior” din Bpesta	„ 100—
h) „ Reun. fem. rom. din com. Hunedórei	„ 100—
i) „ masa studenților din Brașov	„ 100—
j) „ „Casina Română” din Orăștie	„ 400—
k) „ anticipări restituite	„ 586-09
l) la dispoziția direcțiunii	„ 339-91 3126—
8. Pentru dividendă de 5% la 5000 acții	cor. 25.000—
9. „ fondul special de rezervă	„ 5000—
10. „ de pensiuine	„ 2000—
11. „ „ zidire	„ 4000—
12. „ profit transportat	„ 484—
Total cdr. 77.119-91	

La 31 August a anului trecut, ni-s'a dat ocazie a face prima încheiere la *Întreprinderea electrică R. Kaess*, și ne aflăm în plăcuta poziție a Vă raporta, că conform Bilanțului făcut la acel dat, sumele investite în această întreprindere, deja în primul an de gestiune au fructificat 77%, ceea-ce, conside-

rând mersul întreprinderii de la acel termen până în prezent, ne îndepărtează de la frumoase prospecte pentru viitor.

Asemenea Vă comunicăm, că instituirea *Cancelariei advocațiale propriie*, s'a validat peste așteptare, atât relativ la rezultatele ei *financiare*, cât și mai ales, ce privește *cruțarea clientelei* noastre de șicane și spese procesuale netrebuite.

În fine Vă notificăm, că urmând dispozițiilor statutare, de a-tădăta trebuie întregite prin alegere locurile, ce le au ocupat până acum în direcțiune membrii Aurel P. Barcian, Ios. de Orbonaș și Ioan I. Vulcu.

Ajunși la finea raportului nostru anual, Vă rugăm a intra în deliberarea și decidera obiectelor cuprinse în programa adunării prezente și a ne absolve pentru gestiunea anului despre care Vă facem samă.

Din ședința plenară, ținută la 28 Febr. 1902.

Direcțiunea.

Active.	Contul Bilanțului	Pasive.
	Cor. fil.	Cor. fil.
Cassa în numerar	48,524.43	Fonduri proprii:
Efecte publice	145,379.15	Capital social cor. 500.000.—
Efectele fondului de pensie	40.454.46	Fond gen. de r. „ 183,258.33
Imprumuturi pe cambii cu gi-		Fond sp. de r. „ 124.952.90
ranți	1,190.929.06	Fond de pens. „ 40.454.46
Imprumuturi pe cambii cu acop.		848.665.69
hipot.	651.531.61	Interese anticipate pro 1902
Imprumuturi pe ipotece . . .	481.909.94	29.892.66
Imprumuturi pe obligațiuni cu		Avans. d. banca aus.-ungară
caventi	356.117.50	„ cor. 59.700.—
Imprumuturi pe efecte publice	1.620.—	Cambii reesc. „ 494.024.—
Intreprind. electrică R. Kaess	235.398.85	Dep. s. fruct. „ 2,007.906.09
Conturi-courante	48.587.57	Divid. neridic. „ 200.—
Realități . . . cor. 216.892.47		2,561.830.09
după amort. d. hotel „Cen-		Diverse conturi creditore . . .
tral“ și „Széchenyi“ de		2.230.10
„ 1,003.39	215.889.98	Profit curat
Mobilier . . . cor. 9,204.59		77.119.91
după amortisare de „ 920.45	8,284.14	
Diverse conturi debitoare și int.		
restante	95.112.56	
	3,519,738.45	3,519,738.45

Spese.	Contul Profitului și Perderilor	Venite.
	Cor. fil.	Cor. fil.
Interese		Profit trans. din anu trecut
pentru fondul re-		1.205.48
serva . . . cor. 7,312.98		Interese :
pentru dep. spre		de la imp. pe camb. cu gir.
fructificare cor. 109.106.—		„ cor. 103.211.19
pentru cambii rees. 30.886.93	147.305.91	d. imp. pe cambii
Spese:		cu acop. hip. cor. 48.043.08
salarii . . cor. 16.853.60		d. imp. pe hip. „ 42.254.65
chirie, porto diver. 5.863.86	22.717.46	d. imp. pe ob.
Contribuțiuni:		cu caventi „ 34.929.17
directă . . cor. 11.866.28		d. imp. pe ef. pub. „ 47.78
de 10% la int. dep. 10.910.60	22.776.88	d. efec. publice „ 6.404.70
Amortisare:		d. conturi-courante „ 2.713.57
din realități cor. 1.003.39		237.607.14
mobilier . . „ 920.45	1.923.84	Venite dela intre. elec. R Kaess
Profit curat	77.119.91	15.634.62
		Provisie și alte venit . . .
		7.232.76
		Chirie
		10.164.—
	271,844.—	271,844.—

Orăștie, la 31 Decembre 1901.

N. Vlad m. p., Aurel P. Barcian m. p., Dr. Ioan Mih. m. p., Dr. Aurel Vlad m. p.,
membru în dir. membru în direc. președintele direcțiunii director executiv.
Romul Nicoră m. p. Ios. de Orbonaș m. p. Dan. David m. p. Dr. St. Erdély m. p.
comptabil. Ioan I. Vulcu m. p. Nic. Andreiu m. p.
membri în direcțiune.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în bună regulă.

Orăștie, la 28 Februarie 1902.

Comitetul de supraveghiere:

Procopiu Herlea m. p. Dr. Romul Dobo m. p. Dr. Ioan Popu m. p. Ioan Brangă m. p.
Ioan Moța m. p.

A eșit de sub tipariu în **Tipografia archidieceșană**:

OCTOICHUL CEL MIC

— cu litere latine —

care cuprinde: Rânduēla Vecerniei, Utreniei și a Liturgiei;
cele opt glasuri pentru Dumineci, Podobiile, Polieleul, Pri-
pelele, Catavasiile, Irmosele, Sfetilnele și altele.

Prețul unui exemplariu legat simplu **1.60 cor.**, legat în piele
cu copcii galbene **3.20 cor.** plus porto postal **30 bani**.
Legătură mai fină după cum se comandă.

Librăria tipografiei archidieceșane.

La Librăria Tipografiei archidieceșane în Sibiiu se află de vëndare:

Introducere în contabilitate

și

Contabilitatea

în partidă simplă

de

I. C. Panțu

profesor la școla superiōră de comerț.

Prețul 2 corōne.

La **Librăria Tipografiei Archidieceșane** se află de vëndare:

Novelē de Enric Sienkiewicz, trad.

de I. C. Panțu C. — 80

Din romanul unei vieți, de Stefan

Braborescu „ 1.—

trimise cu posta pentru fiecare exemplar 10
bani mai mult.

Povești

pentru anul prim școlar.

Lecțiuni după treptele formale

de

Dr. Petru Șpan.

Se pōte procura cu prețul de 1 corōnă
de la

Librăria Tipografiei archidieceșane.

La Librăria archidieceșană se află
spre vëndare următoarele icōne:

Ingroparea Domnului (Aer)

Mărimea 56/68 cm.: simple 21 cor.,
fine 27.40 cor., fōrte fine 39.20 cor.

Mărimea 63/79 cm.: simple 27.40 cor.,
fine 39.20 cor., fōrte fine 48.40 cor.

Mărimea 74/100 cm.: simple 39.20 cor.,
fine 48.40 cor., fōrte fine 70 cor.

Mărimea 82/120 cm.: simple 48.40 cor.,
fine 70 cor., fōrte fine 98 cor.

Mărimea 110/140 cm.: simple 67.20 cor.,
fine 89.60 cor., fōrte fine 117.60 cor.

A eșit de sub tipariu în Tipografia archidieceșană:

APOSTOLUL

— cu litere latine —

cu binecuvēntarea I. P. S. Domn Ioan Metianu, arhiepiscop
și metropolit și se află de vëndare la **Tipografia și Li-
brăria archidieceșană în Sibiiu** cu prețurile: broșat
7 cor., legat în pânză nēgră **9.50 cor.**, ediție de lux broșat
8 cor., legat după cum se comandă.

Avis.

Spre a întimpina marea concurență, am redus de nou prețurile

Lemnelor noastre din Sebeșul-inferior

cari negreșit sunt azi cele mai bune și mai spornice astfel că de azi înainte le
vindem: Stânginul metric cu fl. 10.50 sau cor. 21.— fără dus, și

„ „ 11.— „ 22.— cu dus cu tot.

Cu vagonul încă cu 4 cor. mai eștin.

Oferte primese: domnii comercianți Josef Schuster și Anton Grell, Strada
Cisnădiei, Heinrich Kröger, Piața-mare, Librăria Tipografiei archidieceșane
și celelalte firme deja anunțate.

Sibiiu, 28 Ianuarie st. n. 1902.

[11] 4-5

Doican & Micu Const.

intreprenori în Sebeșul-inferior.

La Librăria Tipografiei archidieceșane din Sibiiu
se află de vëndare:

Ciaslov (orologion)

tipărit cu litere străbune, cu binecuvēntarea Înaltpreasânției Sale
Domnului **Ioan Metianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe
române din Transilvania și Metropolit al Românilor din Ungaria
și Transilvania.

Tabela de materii: Polunoșnița de tōte zilele. — Polunoșnița Săm-
betei. — Rânduēla Utreniei — Ciasul dintăiu, al doilea și al șeselea. — Rânduēla
Obedniței. — Ciasul al nouēlea. — Rânduēla Vecerniei. — Pavecernița cea mică
și cea mare. — Slușba sfintei cuminecături. — Cinstitul Paraclis. — Rugăciunile
de masă. — Troparele și Condacele Triodului și ale Penticostariului. — Troparele
învierii, Bogorodicele și ipacoi la cele 8 glasuri. — Troparele morților. — Tro-
parele preste săptămână. — Troparele și Condacele sfinților de obște după rânduēla
Sinacsariului. — Bogorodicele troparelor ce se cântă preste tot anul la Vecernie și
la Utrenie. — Sinacsariul pe tōte lunile. — Păschălia, care cuprinde 16 rubrici cu
datele respective, începēnd cu anul 1901 până inclusiv 1952. — Explicare despre
rubricile Păschăliei și folosirea acelor. — Însemnarea cum se cetesc Evangeliile
Voscesnelor dela Dumineca întâia după Rusalii, a tuturor sfinților, până la a
cincia Duminecă din Postul mare, preste tōți anii.

Format octav, 397 pag. Prețul: broșat 2 cor., legat în pânză 2 cor.
40 fil., legat în piele roșie cu copcii 4 cor.